

DECIZIE

27 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Dumitru Mardari
Maria Ghervas

examinând recursul declarat de Vadim Caluta, prin intermediul avocatului Vitalie Postolachi,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de ÎCS „Easy Credit” SRL împotriva lui Vadim Caluta cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii din 16 august 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea lui Vadim Caluta privind repunerea în termen a apelului declarat împotriva hotărârii din 19 decembrie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Telenești și s-a restituit apelul declarat de Vadim Caluta, ca fiind depus peste termenul legal,

c o n s t a t ă :

La 01 noiembrie 2018, ÎCS „Easy Credit” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vadim Caluta, solicitând încasarea datoriei în sumă de 12 727 lei și compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 381,81 lei.

Prin hotărârea din 19 decembrie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Telenești, acțiunea înaintată de ÎCS „Easy Credit” SRL a fost admisă. S-a încasat de la Vadim Caluta în beneficiul ÎCS „Easy Credit” SRL suma de 12 727 lei cu titlu de datorie și suma de 381,81 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

La 01 august 2019, Vadim Caluta și avocatul Vitalie Postolachi au declarat apel împotriva hotărârii din 19 decembrie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Telenești, solicitând totodată și repunerea în termenul de declarare a apelului.

Prin încheierea din 16 august 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins ca neîntemeiată cererea lui Vadim Caluta privind repunerea în termen a apelului declarat împotriva hotărârii din 19 decembrie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Telenești și s-a restituit apelul declarat de Vadim Caluta, ca fiind depus peste termenul legal.

La 03 septembrie 2019, avocatul Vitalie Postolachi a declarat recurs împotriva încheierii din 16 august 2019 a Curții de Apel Chișinău, iar la 05 septembrie 2019 – recurs suplimentar, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii contestate,

repunerea lui Vadim Caluta în termenul de declarare a apelului și restituirea cauzei pentru examinarea cererii de apel la Curtea de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu încheierea Curții de Apel Chișinău, care urmează a fi casată, invocând faptul că instanța de apel urma să soluționeze chestiunea repunerii apelului în termen în ședință publică, cu participarea părților. Astfel, apelantul și avocatul acestuia ar fi avut posibilitatea să motiveze omiterea termenului, iar instanța ar fi putut clarifica dacă apelantul a recepționat hotărârea primei instanțe, cine a recepționat corespondența în locul acestuia, precum și momentul în care apelantului i-a devenit cunoscută hotărârea.

Suplimentar, în recurs s-a invocat faptul că avizul poștal (f.d. 28) nu a fost semnat de către recurent, mai mult, nu este clar de către cine a fost semnat, or, contrar prevederilor art. 105 alin. (6) din Codul de procedură civilă, pe cotor nu este indicat numele semnatarului și raportul său de rudenie cu destinatarul. Din aceste considerente, recurentul cânsideră că nu a fost citat în ședințele primei instanțe.

Totodată, recurentul a indicat faptul că, în perioada 27 mai 2018 – 05 iulie 2019, s-a aflat în afara hotarelor Republicii Moldova, fapt confirmat prin informația obținută de la poliția de frontieră, astfel nu a putut să cunoască despre examinarea prezentei cauze sau să recepționeze citațiile și hotărârea instanței de judecată.

Studiind materialele dosarului în raport cu cele invocate în recurs și prevederile legale, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vadim Caluta, prin intermediul avocatului Vitalie Postolachi, urmează a fi respins din următoarele motive.

În conformitate cu art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

În conformitate cu art. 110 din Codul de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Potrivit materialelor cauzei, încheierea privind restituirea cererii de apel a fost pronunțată de Curtea de Apel Chișinău la 16 august 2019, fiind expedită recurentului pentru cunoștință la 21 august 2019 și 09 septembrie 2019 prin intermediul poștei electronice (f.d. 66, 67). Dat fiind faptul că la materialele cauzei lipsesc înscrisuri care să demonstreze momentul recepționării încheierii de către recurent, iar cererea de recurs a fost înregistrată la 03 septembrie 2019, Colegiul consideră că cererea de recurs a fost depusă în termen.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 428 din Codul de procedură civilă, decizia instanței de recurs, emisă după examinarea recursului împotriva încheierii, rămâne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanței la data emiterii. Copia deciziei se remite părților în termen de 5 zile de la data emiterii.

În speță, se constată că prin încheierea din 16 august 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins ca neîntemeiată cererea lui Vadim Caluta privind repunerea în termen a apelului declarat împotriva hotărârii din 19 decembrie 2018 a Judecătorei

Orhei, sediul Telenești și s-a restituit apelul declarat de Vadim Caluta, ca fiind depus peste termenul legal.

Recurentul susține că instanța de apel urma să soluționeze chestiunea repunerii apelului în termen în ședință publică, cu participarea părților. Astfel, apelantul și avocatul acestuia ar fi avut posibilitatea să motiveze omiterea termenului, iar instanța ar fi putut clarifica dacă apelantul a recepționat hotărârea primei instanțe, cine a recepționat corespondența în locul acestuia, precum și momentul în care apelantului i-a devenit cunoscută hotărârea.

Colegiul nu poate reține acest argument al recurentului Vadim Caluta, deoarece normele de procedură nu obligă instanța de apel să soluționeze o astfel de chestiune în ședință publică.

Astfel potrivit prevederilor art. 365¹ alin. (2) din Codul de procedură civilă, în decurs de 10 zile de la repartizarea cererii de apel, completul de judecată care a primit cererea de apel spre examinare verifică dacă aceasta întrunește exigențele prevăzute de lege, *fără înștiințarea participanților la proces*. Dacă cererea de apel nu întrunește exigențele prevăzute de lege, completul de judecată aplică prevederile art. 368 și 369. În caz contrar, printr-o încheiere nesusceptibilă de recurs, completul de judecată acceptă cererea de apel spre examinare și dispune intentarea procedurii de apel.

Reieșind din norma citată, instanța a examinat posibilitatea intentării procedurii de apel în strictă conformitate cu prevederile normelor procesuale și, călăuzindu-se de prevederile art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, a dispus restituirea cererii de apel.

Suplimentar, în conformitate cu prevederile art. 116 alin. (1), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc). Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

Este de menționat faptul că instanța de recurs verifică legalitatea și temeinicia încheierii supuse recursului la momentul adoptării acesteia. În așa mod, materialele cauzei atestă faptul că, la data pronunțării încheierii contestate, la materialele cauzei nu erau anexate probe incontestabile care să certifice faptul imposibilității apelantului de a contesta hotărârea în termen. Or, la cererea de apel din 01 august 2019, au fost anexate un titlu de călătorie pentru perioada 17.06.2019 – 17.07.2019 pe numele lui Vadim Caluta (f.d. 50); o copie a unei file a unui pașaport, fără a fi clar cui aparține acesta (f.d. 51); scrisoarea nr. 1289-8 din 23.10.2018 a Procuraturii mun. Chișinău (f.d. 52), precum și ordonanța privind suspendarea urmăririi penale din 23 octombrie 2018 (f.d. 53). Respectiv, Colegiul susține poziția instanței de apel cu privire la faptul că motivele omiterii termenului de depunere a cererii de apel nu au fost probate. Astfel, încheierea din 16 august 2019 a Curții de Apel Chișinău este una întemeiată.

Mai mult, recurentul Vadim Caluta, fiind asistat de un avocat, urma să anexeze toate înscrisurile confirmative la cererea de apel, or, reieșind din prevederile art. 365¹ alin. (2) din Codul de procedură civilă, le era cunoscut faptul că intentarea procedurii de apel are loc fără înștiințarea participanților la proces.

Potrivit prevederilor art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Mai mult, dispozițiile art. 362 alin. (3) din Codul de procedură civilă constituie o garanție a dreptului de apărare, legiuitorul urmărind că persoanele, care din motive întemeiate au omis termenul de apel, pot fi repuse de către instanța de apel, în baza cererii. Totodată, repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

Potrivit cererii de recurs, Vadim Caluta și avocatul acestuia susțin că avizul poștal (f.d. 28) nu a fost semnat de către destinatar, or, contrar prevederilor art. 105 alin. (6) din Codul de procedură civilă, pe cotor nu este indicat numele semnatarului și raportul său de rudenie cu destinatarul. Cu referire la acest argument, este de menționat faptul că, instanța de recurs nu este instituția abilitată să aprecieze veridicitatea semnăturilor de pe avize, mizând pe faptul că toată corespondența expediată de către instanțele de judecată se înmânează destinatarilor în strictă conformitate cu legislația în vigoare.

Suplimentar, Colegiul reține că, contrar argumentelor recurentului, un membru al familiei acestuia totuși a primit copia hotărârii contra semnătură la 15 ianuarie 2019 (f.d. 31). Astfel, Ivan Caluta, care este tatăl lui Vadim Caluta, a primit copia hotărârii din 19 decembrie 2018, fapt pentru care a semnat dovada de primire, anexând copia buletinului sau de identitate (f.d. 32).

Este de menționat că, legislația procedurală de rând cu stabilirea anumitor drepturi procedurale participanților la proces, instituie și obligația părților de a se folosi cu bună-credință de drepturile lor procedurale, în scopul contracarării oricăror abuzuri de drepturi, la caz, crearea unei concluzii false de prelungire a termenului de depunere a apelului. Respectiv, reînnoirea acestui termen pe motive, care nu au putere de convingere, poate fi contrară principiului securității raporturilor juridice.

Potrivit dispozițiilor art. 10 alin. (1)-(3) din Codul de procedură civilă, sancțiunile procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural. Efectuarea necorespunzătoare a actelor de procedură va fi invocată, în fiecare caz de comitere a încălcării legii, de către judecător sau de participantul care are interes să o invoce. Sancțiunile procedurale vizează atât actele de procedură ale instanței judecătorești, ale participanților la proces, cât și ale persoanelor legate de activitatea acestora și, în funcție de prevederile legii, constau în anularea actului procedural defectuos, în decăderea din drepturi pentru neîndeplinire în termen a actului de procedură, în obligația de a completa sau a reface actul îndeplinit cu nerespectarea legii, în restabilirea în drepturile încălcate, în aplicarea amenzii judecătorești, în alte măsuri prevăzute de lege.

Articolul 6 par. (1) al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, garantează fiecăruia dreptul de a se adresa unui tribunal pentru ca ultimul să se pronunțe asupra drepturilor și obligațiilor sale civile. În acest sens, este de menționat că limitarea accesului la o curte sau la un tribunal nu se conciliază cu art. 6 par. (1) al Convenției decât în cazul în care acestea urmăresc un scop legitim și există un raport de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul vizat.

Din această perspectivă, instanța de recurs concluzionează că, recursul declarat de Vadim Caluta, prin intermediul avocatului Vitalie Postolachi, împotriva încheierii din 16 august 2019 a Curții de Apel Chișinău, este neîntemeiat, iar actul de discreție al instanței de apel urmează a fi menținut de către instanța de recurs.

Luând în considerație cele expuse și în temeiul art. 427 lit. a), art. 428 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Vadim Caluta, prin intermediul avocatului Vitalie Postolachi.

Se menține încheierea din 16 august 2019 a Curții de Apel Chișinău, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de ÎCS „Easy Credit” SRL împotriva lui Vadim Caluta cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Dumitru Mardari,

Maria Ghervas